

Keliai į gyvenimą

Kiekvienai šeimai rūpi, kad jos atžalynas rastų tinkamus kelius į gyvenimą. "Non scholae, sed vitae discimus" ne mokyklai, o gyvenimui mokomės — sako sena romėnų išmintis. Tai nepaneigiama tiesa ir mūsų laikais. Svarbus dalykas yra mokykla, bet nėra sau tikslas. Jos uždavinys — paruošti jaunimą gyvenimui. Bet tai nėra lengva, nes gyvenimas šiais laikais yra toks sudėtingas, daug reikalaujantis, sunkiai pramatomas. Mūsų gi kaip išėivių gyvenimas yra dar sudėtingesnis, nes reikia pasiruošti dvilypiam gyvenimui — lietuviškajam ir gyvenamojo krašto. Atvykusiems iš Lietuvos uždavinys buvo skirtingas — jiems reikėjo tik prisitaikyti prie pasirinkto krašto gyvenimo, o lietuviškoji pusė buvo jau pilnai suformuota. Dabartiniam jaunimui, gimusiam už Lietuvos ribų, reikia eiti į gyvenimą dviem keliais — gyvenamojo krašto ir lietuviškuoju. Tai būtina sintezė, be kurios čiagimis jaunimas išaugtų vienpusiškai — arba be gyvenamojo krašto kultūros, arba be lietuviškosios. Dažniausi atvejai yra antrojo pobūdžio: išeina gyveniman lietuvių tėvų vaikai be lietuviškosios kultūros ir nebepajėgia įsijungti į lietuvių gyvenimą. Jie praranda vertingą kultūrinį lobį, nuskriaudžia save, savo šeimą ir savo tautą.

TAIGI, normalus lietuviškos šeimos kelias į gyvenimą yra dvilypis. Pasiruošimas pasirinkto krašto gyvenimui ateina daugiausia per vietines mokyklas. Sunkiau yra su pasiruošimu lietuviškajam gyvenimui, nes nėra tokios reguliarios sistemos, kuri savaime vestų tuo keliu. Čia reikia daugiau pastangų, tačiau kelias yra. Jis prasideda šeimoje, kuri teikia vaikui pradinę lietuvišką orientaciją. Toliau tas kelias veda į lietuvišką mokyklą, kuri ateina šeimai į pagalbą, bet tikrai tris valandas į savaitę. Tai labai nedaug. Per tokį trumpą laiką ir geriausia mokykla nedaug tegali duoti. Be to, ji dažnai turi pradėti nuo ABC, nes šeimos atsiunčia visai neparuoštus vaikus. Vis dėlto per dešimtį metų, jei mokinys ištesis, mokykla pajėgia dar palyginti nemažai duoti. Iš baigtos šeštadieninės mokyklos mokinys gali eiti bent didesnėse gyvenvietėse, į augštesnius lituanistinius kursus. Vasaros metu yra rengiami lituanistiniai kursai Čikagoje veikia Pedagoginis Lituanistikos Institutas, kur galima studijuoti ir neakivaizdiniu būdu. Taipgi prisideda vadovėliai, lietuviškos organizacijos, meniniai sambūriai, teatriniai vienetai, parapijos. Iš to matome, kad lietuviškasis kelias į gyvenimą yra, ypač tiems, kurie gyvena didesniuose lietuvių telkiniuose.

MŪSŲ problema yra ne lietuviškojo kelio nebuvimas, bet stoka ryžto juo eiti. Tas kelias visiems yra matomas, lengvai randamas, bet kai trūksta noro juo eiti, nė policija negali priversti. Problemos sprendimas glūdi motyvacijoje. Svarbiausia — sudominti žmogų lietuviška kultūra, jos kalba, vertybėmis, pačia Lietuva. Vieniems padeda tėvų pasakojimai apie Lietuvą, kitiems įvairūs lietuviški vaizdai, filmai, tretiems — pasižymėję lietuviai sporte, moksle bei kitose srityse, ketvirtiems — apsilankymas Lietuvoje ir t.t. Sunku rasti visiems bendrą receptą, tačiau galima bandyti įvairius. Bene svarbiausia — įgalinti savąjį atžalyną gyventi lietuviškoje aplinkoje, dalyvauti lietuviškoje veikloje, bendrauti su lietuviais draugais. Lie-

Sveikiname

Prieš 20 metų Velykų išvakarėse, 1960 metų balandžio 16 dieną, Paryžiuje buvo įšventintas kunigu Amazonijos apaštalas — gydytojas, lietuvis dr.

FERDINANDAS A. BENDORAITIS.

Šios sukakties proga pasišventusiam misijonieriui nuo širdžiausi sveikinimai ir gili pagarba.

(Daugiau apie lietuvių misijonierių — gydytoją sekančiame ML numeryje)

tuviškumas niekam neateina per vieną dieną. Tai ilgas procesas, kuris prasideda vaikystėje ir nusitęsia iki brandaus amžiaus. Bet jis turi būti realus. Lietuviškumas kaip abstraktus dalykas jaunimo nevilioja. Jis jį turi ne tiek išmokyti, kiek pajusti, įsigyventi, pagauti dvasinį tautos virpėjimą. Tai lengva gimtajame krašte, kur viskas alsuoja tautine dvasia, bet sunku išėivijoje, kur konkretus lietuviškumo išgyvenimas yra daug sunkesnis net ir tiems, kurie jieško savo šaknų. Tačiau jis yra galimas visiems, kurie gyvena lietuviškoje aplinkoje.

SEMENARIO

MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 - Parque da Moóca - CEP 03124
São Paulo - Brasil Caixa Postal. 44 21 - CEP 01000
Diretor Responsavel: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje iki liepos mėnesio Cr\$.300.00 Atskiro numerio kaina Cr\$ 8.00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 18 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 20 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 25 Dol. Į tolimus kraštus 30 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$ 3.000,00 Vieno Numero GARBĖS LEIDĖJAS Cr.1.500,00
Užuojaustos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anuncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą po Cr.50.00
Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija-neatsako Rasiniai grąžinami tik autoriui prašant.
Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.
Pavardę pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leideju nuomonę.
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "STANISLAO ŠILEIKA" vardu.

Kiekviena auka padeda

VASARIO ŠEŠIOLIKTOSIOS MINTYS IŠ LIETUVOS

...Trumpas buvo tas (nepriklausomybės) laikotarpis, bet jis padarė savo. Mes dabar turime ko pasižiūrėti atgal, galime semtis stiprybės iš praeities. Turime kuomet didžiulius: turėjome savo valstybę, kuri ekonomiškai buvo stipri, įrodėme, kad galime tvarkytis ir gyventi be svetimųjų globos. Per 20 metų paaugome kultūroje, tvarkėmės neblogiau, kaip mūsų kaimynai.

...Ar Lietuva prisikels, ar jos nepriklausomybė bus atstatyta? Lietuvos prisikėlimas nėra negalimas. Tai būtų lyg stebuklas Lietuvos valstybės atstatymas. Tačiau nebūtina tikėti stebuklais, norint turėti vilties, kad Lietuvos valstybė bus atstatyta. Lietuvos valstybės atkūrimui yra objektyvios sąlygos ir galimybės. Mūsų akyse sutrupėjo kolonijinės valstybės (Anglija, Prancūzija ir kitos) ir Afrikos bei Azijos tautos; atgavo laisvę. Mūsų Žemėje liko tik viena kolonijinė valstybė — Tarybų Sąjunga. Dabar ateina eilė išsilaisvinti komunistinės Rusijos pavergtoms tautoms!

...Tarybų Sąjungos sugriuvimas yra galimas dviem atvejais. Pirmas atv.: Vidaus jėgų spaudžiama, evoliucijos ar perversmo keliu bus pašalinta dabartinė komunistinė valdžia, jos vietoje atsiras liberališkesnis režimas, ir to pasekoje atgaus laisvę Rusijos pavergtos tautos. Antrasis atvejis — naujas pasaulinis karas arba karas tarp Rusijos ir Kinijos, kuris atneš Rusijos pavergtoms tautoms laisvę.

...Kokioje padėtyje dabar yra Lietuvos laisvės ir nepriklausomybės reikalai? Vieną dalyką pirmiausia reikia žinoti, jog mes turime teisę turėti savo valstybę. To niekas neginčija, net padorūs rusai. Esame maža, bet ir nemaža tauta. Už mus yra mažesnių tautų, kurios turi savo valstybes.

Lietuvos nepriklausomybės atstatymui reikia ruoštis. Kiekviena auka, sudėta ant tėvynės aukuro, padeda Lietuvos laisvės reikalui. Šiam reikalui padėjo jūreivis Simas Kudirka, kai jis, teisiamas Vilniuje už tai, kad norėjo pasitraukti į JAV-es, į kaltinimą, jog jis išdavęs tėvynę, atsakė: „Mama tėvynė (Lietuva, ir aš jos neišdaviau“.

Mūsų laisvės ir nepriklausomybės laidas yra 100.000 pokario lietuvių partizanų, kurių pusė yra žuvusių. „Žūsta idėja, dėl kurių niekas nežūsta“, pasakė gimnazijos 8 klasės mokinys Žvirgždinas, 1941 m. birželio mėn. bolševikų nukankintas Raimis (prie Telšių) miške.

Turime vilties atgauti laisvę, nes atsimanda norinčių pasitraukti už tėvynę. Tai auka tu, kurie sėdi kalėjime už laisvą žodį (N. Sadūnaitė, P. Plumpa, V. Petkus ir kiti). Laisvės ir nepriklausomybės laidas yra 11 klasės mokinio Romo Kalantos ir jauno inžinieriaus Mindaugo Tomonio gyvybės auka.

Kol lietuvių tauta bus gyva, ir jei laisvės bei nepriklausomybės troškimas joje neužges, tai susidarius sąlygomis Nepriklausomybės idėja taps Nepriklausomybe tikrove.

(Iš savilaidinės nepriklausomos Lietuvos istorijos **Dvidešimt metų**, Vilnius, 1978)

GRAŽINKITE MUMS MŪSŲ BAŽNYČIA!

Keston News Service, remdamasis „USSR News Brief“ pranešimu, rašo, kad Lietuvoje 148.149 katalikai pasirašė Brežnevui adresuotą peticiją, reikalaujančią grąžinti atimtą bažnyčią Klaipėdoje.

Bažnyčia buvo pastatyta 1956-1960 m. Jai statyti buvo gautas leidimas. Atrodo, tai ta pati bažnyčia, kurios statytojams buvo surežisuota triukšminga propagandinė byla.

Dabar Klaipėdos katalikai, kaip rašoma, turi melstis mažame apskurusiame mediniame pastate.

Savaitei bėgant...

Alf. D. Petratis

Vartau seną užrašų sąsiuvinį. Nežinau, kuomet jis buvo parašytas, nes nerandu jokios datos. Matau, kad tai pasižymėta kokios iškylos ar studijų dienos metu. Nors ir prieš kurį laiką užrašytos pastabos, pokalbiai, bet ir šiandien atrodo įdomūs ir aktualūs.

„Kalbamės apie savo kalbos svarbą. Suaugę žmonės mano, kad reikia lietuviškai vaikus mokyti. Kokia tėvynės meilė, jeigu nekalbi savo kalba? Koks tavo patriotizmas, jeigu nė žodžio lietuviškai?“

Jaunimas kitaip žiūri į tą reikalą. Jie kažin kaip daugiau praktiški. Girdžiu pokalbį:

- Ar supranti, ką čia dainuojai?
- Nesuprantu, bet moku mintinai, o kas?
- Va, tai reikėtų suprasti...

Kiti prisimena vieną kelionių po Šiaurės Ameriką:

— Žinai, kad reikia išmokti susikalbėti. Kiek ten turėjome problemų Amerikoje su nemokėjimu...

— Ale, tu sakei, kad ... „dava para quebrar galho“...

— Jis manė taip, kol čia buvo. Ten nuvažiuoju; jie ir tarp savęs kalbasi lietuviškai. Manau, kad tik dėl svečių. Nekaip buvo.

.....
— Ar nebūtų gerai pradėti mokytis?

— Pradžioje ateina 20, o už trijų pamokų tik keturi...

— Tie, kurie ateina, jau moka kalbėti.

— Kur dingsta tie kiti?

— Jų entuziazmas greitai sudega.

Kalbant apie trumpą užsidegimą mokytis nevien tai tik su lietuvių kalba. Patirtis rodo, kad greitai nutarimai greit perdega. Visur tas pats

.....
Paklausiu vienos ponios, ar leis vaikus šiemet į mokyklą.

— Tai va, ponas, kad jie turi eiti į gimnaziją. Po to turi po pietų eiti į klubą. Dar turi eiti į anglų kalbos pamokas.

— Ir labai brangios tos anglų kalbos pamokos,— priduria.

— Bet tai galėtų šeštadieniais ateiti ir į lietuvių kalbos pamokas.

Moteris pažiūri į mane, kaip iš mėnulio atskridusį. Numoja ranka ir gudriai šypsosi.

— Ponas, iš lietuvių kalbos duonos nevalgysi....

Lapelyje dar daugiau kažin ko prirašyta. Suglamžau ir numetu į sąslavų krepšelį. Iš minties neišeina toji gudri ponia. Dar ir dabar prisimenu jos gudrų šypsnį. Šiandien jai norėčiau pasakyti:

— Ponia, jūs tikrai gudri. Pini-gai svarbiau už viską. Jums ir jūsų vaikams jie tikrai bus svarbesni už viską, net už jūsų tėvų kalbą.

PALIVANAS

ACESSÓRIOS PARA AUTOS

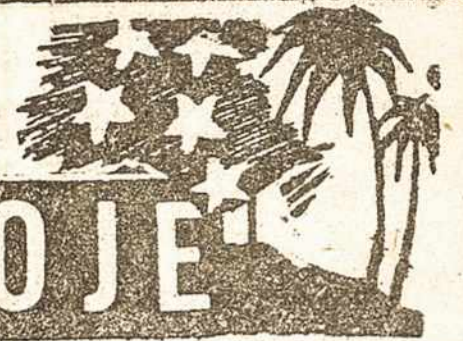
TOCA FITAS — RODAS — PNEUS — RADIOS AM, FM.
SONORIZAÇÃO P/AUTOS. — FACILITAMOS PAGAMENTOS.

SÃO CAETANO DO SUL — AV. GOIÁS, 3324 — FONE: 441-4766.

**IŠKILMINGAI PAGERBTAS
ŠVENTAS KAZIMIERAS
VENEZUELOJE**

**LIETUVIAI
PIETŲ AMERIKOJE**

A.D.P.

90 kilometrų nuo Karako randa-
si mažas 7.000 tūkstančių gyventoi-
ų (su apylinkės gyventojais priskai-
tomas iki 12.000) bažnytinės para-
pijos miestelis, San Casimiro vardu.

Šis mažas miestelis buvo įkur-
tas 1783 metais, kaip tik tais pačiais
metais, kada gimė Pietų Amerikos iš-
laisvintojas Simon Bolivar. Tuo metu
kas dešimtas gyventojas buvo vergas.

San Casimiro miestelis randasi
apsuptas kalnų grandinės. Važiuoda-
mas iš abiejų pusių gali pamatyti vie-
tomis žalius, vietomis apdegusius lau-
kus, kuriuos neatsargūs rūkytojai ci-
garėčių nuorūkomis padega per su-
džiūvusią pakėlėję žolę. Kalnų grožio
atžvilgiu, tai tikra Šveicarija Venezue-
loje, tik didelis kontrastas vargingume,
nes daug kur matosi tik lūšnelės su pri-
rūta ožkute ir užsispyrusiu asiliuku.
Pats San Casimiro miestelis taip pat
pastatytas kalnuotoje vietovėje. Turi
gražią šventovę ir prieš ją švarią
aikštę.

Vasario mėnesį kunigas Antanas Per-
kumas palaikė ryšį su San Casimiro
klebonu kunigu William Villegas ir
jam išreiškė pageidavimą, kad šiais me-
tais San Casimiro šventę lietuviai ir ve-
nezoliečiai galėtų atšvęsti kartu, nes Šv.
Casimiro taip pat yra ir lietuvių Globė-
jas.

Važiuodamas į Šv. Kasimiro šventę,
kunigas Antanas Perkumas nusivežė ir
padovanojo San Casimiro klebonui 100
knygučių apie "San Casimiro" kilmę,
kad jis galėtų savo nuožiūra išplatinti sa-
vo tautiečių tarpe. Knygutė yra atspaus-
dinta ispanų kalba, parašyta d-
ro Vytauto Dambravos, atitaisyti klaidingos
Pietų Amerikos ispanų kalbančių kraš-
tų nuomonės, kad Šventas Kasimieras
yra lenkų šventasis.

Į šią šventę suvažiavo lietuvių iš
įvairių Venezuelos vietovių. Barqui-
simeto apylinkei teko net padaryti
900 kilometrų mašiną ten ir
atgal. Viso į šį iškilmingą minėji-
mą suvažiavo apie 90 lietuvių: iš
Valencijos, Maracay, Turmero, Bar-
quisimeto ir Karako.

Inž. Bronius Deveikis atvežė
Jo Ekscelenciją Vyskupą Alfredo
Rodrigues ir kunigą Antaną Per-
kumą, mūsų kapelioną.

Mūsų jaunimas atvažiavo pasi-
puošę tautiniais rūbais ir specialiai
išmokta Švento Kasimiero garbei
giesme.

Vyskupas Alfredo Rodrigues
vietos gyventojams nupasakojo lie-
tuvių atsiradimo istoriją Venezue-

Prie šv. Kazimiero bažnyčios po pamaldų Vysk.
Alfredo Rodrigues, kun. Ant. Perkumas, Inž. V.
Mažeika ir mok. Petras Kriščiūnas

Nuotr. Inz. Br. Domeikos

loje., kurioje jie šiandien atrado
antrą tėvynę ir sukūrė naujas šei-
mas. Nors jų tėvynė yra moraliai
ir materialiai skriaudžiama, bet nei
vienas išeivijos lietuvis nepamiršta
savo kalbos, papročių, dainų ir
bažnytinių giesmių, kurių skambu-
mas ir melodiškumas sužavi kiekvie-
ną bažnyčios lankytoją.

Mūsų jaunimui bažnyčioje buvo
skirta atskira vieta, altoriaus deši-
nėje pusėje, kur jis protarpiais gra-
žiai giedojo. Iškilmingas Šv. Mišias
atlaikė trys dvasininkai: Vyskupas
Alfredo Rodrigues, kunigas Antanas
Perkumas ir vietos klebonas kuni-
gas William Villegas. Bažnytinį pa-
tarnavimą atliko lietuvis studentas
Petras Kriščiūnas.

Iš Švento Rašto paskaitė lietu-
viškai mokytojas Petras Kriščiūnas,
o jo sūnus perskaitė ispanų kalba.

Iškilmingoms pamaldoms pasi-
baigus, parapijos klebonas William
Villegas visus lietuvius svečius pak-
vietė užkandžiams ir atsigailinimui,
nes saulutė šildė be pasigailėjimo.
Šiame užkandyje dalyvavo draugė
ir Vyskupas, kuris turėjo gražios pro-
gos susipažinti arčiau ir pasikalbėti
su jaunimu ir mūsų tautiečiais.

Užkandžių metu mūsų jaunimas
gražiai sudainavo kelias lietuviškas
dainas, kur vietos gyventojams, kaip
dainų melodingumą, taip ir kalbos
tarseną, teko pirmą kartą išgirsti. Čia
venezoliečiai yra pripratę prie ispanų,
portugalų ir italų kalbų tarsenos ir
moka juos net dailiai mėgdžioti, bet
lietuvių kalba jiems visai svetima ir
labai sunki atrodanti.

Man kunigas William Villegas
prasitarė, kad jis labai patenkintas
tokiu gausiu lietuvių būriu dalyva-
vusių pagerbime jų ir mūsų Švento
Kazimiero, iš kurio prašome vieno-
dų, pagalbos malonių.

Po vaišių, jau laikas buvo pa-
galvoti keliauti į namus, nes neku-
riems kelias buvo tolimas, bet no-
ras ir troškimas atsiekti užsibrėžtą
tikslą buvo stipresnis už viską.

Atsisveikindami su vietos gyven-
tojais, dėkojome už jų vaišingumą.
Visi mus kvietė dar kartą juos ap-
lankyti ir nesake Sudiev, bet iki
pasimatymo...

Mes jiems jautėme tą patį nuo-
širdumą.

Aleksandra Vaisiūnienė

Šv. Kazimiero bažnyčia San Casimiro miestelyje.

Šv. Kazimiero statula virš didžiojo altoriaus

LIETUVIAI PASAULYJE

Diplomatų ir kunigų pasiklausius

MONS. KL. RAZMINAS

Vasario 16 Romoje

Italijos Lietuvių Bendruomenė šiemet Lietuvos šventę iškilmingai paminėjo vasario 16 d. Šv. Kazimiero lietuvių kolegijoje Romoje. Šv. Mišias ta proga aukojo ir šventei skirtą pamokslą pasakė Vatikano valstybės sekretoriato nepaprastųjų reikalų tarybos naujasis pasekretoris prel. Audrys Bačkis. Jis savo žodyje pabrėžė, kad Vasario 16-ji yra ne tik liūdesio ir gedulo šventė, kurioje minime žuvusius kovoje už Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę, bet ir vilties bei pasiryžimo šventė... Šv. Tėvas Jonas-Paulius II gerai supranta lietuvių tautos siekimus ir nuopat savo išrinkimo dienos kiekviena proga prisimena Lietuvos problemas, rūpinasi jos reikalais ir kasdien meldžia Augščiausiąjį laiminti jos dabartį ir ateitį...

Prieš šv. Mišias įvyko trumpa susitelkimo valandėlė, kurios metu buvo skaitoma iš Lietuvos gauta religinė poezija ir malda už Tėvynę.

Vasario 16 minėjimą salėje pradėjo Italijos Lietuvių Bendruomenės pirm. prel. Vincas Mincevičius. Jis pasveikino gausius šventės dalyvius ir augštuosius svečius. Iškilnėse dalyvavo Lietuvos diplomatijos šefas Stasys Lozoraitis su Ponia, Australijos ambasados pirmasis sekr. Gintautas Kaminskas, lietuvis jėzuitas kun. V. Pupinis ir salezietis kun. Pr. Gavėnas (abu atvykę iš Brazilijos), menininkas bei auksakalys Paulius-Lukas Lantuchas su žmona ir dukrele, neseniai atvykę iš Lietuvos ir dabar Romoje laukiantys dokumentų kelionei į JAV. Lantuchas Lietuvos atstovybei prie Apaštalu Sosto padovanojo spe-

cialiai sukurtus skydus su Lietuvos ir popiežiaus Jono-Pauliaus II herbais.

Lozoraičio paskaita

Vasario 16 minėjimo akademija pradėta Lietuvoj sukurtu eilėraščiu "Tėvynė Motina", kuri deklamavo teologijos stud. Saulius Kubilius. Turiningą paskaitą apie Lietuvos siekimus ir K. Donelaičio 200 metų mirties sukaktį skaitė Lietuvos atstovybės prie Apaštalu Sosto vedėjas Stasys Lozoraitis, j. Jis pabrėžė, kad Kristijonas Donelaitis pirmasis iškėlė lietuvių dvasią ir sąmonę. Jis mylėjo Lietuvą lygiai kaip Dievą ir artimą. Lietuvių kalba jam buvo tautos dvasia, kurią dabar sovietai visomis priemonėmis stengiasi sunaikinti. Tačiau ir per 40 metų žiauriam okupantui nepavyko nuslopinti lietuvių laisvės troškimų. Priešingai, lietuviai savo ištverme ir pasiryžimu, savo gausiausia pagrindine spauda tapo labiausiai žinoma pasaulyje tauta, kovojanti už savo tautos ir religijos laisvę bei už žmogaus teises. Toji vieninga ir ištverminga kova neliks be pasekmių — ji paruos kelius nepriklausomybės saulei.

Minėjimas baigtas Lietuvos himnu ir kukliomis vaišėmis, kuriomis pavaišino Šv. Kazimiero lietuvių kolegijos rektorius prel. L. Tulaba.

Vyskupo pranešimas

Vasario 10 d. Romoje įvyko Italijos Lietuvių Kunigų Sąjungos susirinkimas. Dalyvavo ir pranešimą apie Vakarų Europos lietuvių religinę bei kultūrinę veiklą padarė vysk. Antanas Deksnys. Pernai vysk. Deksnys per du mėnesius lankė Anglijos lietuvių misijas ir dalyvavo pasaulio lietuvių jaunimo kongrese. Anglijoje aktyviai reiškiasi

lietuviai katalikai, Britanijos Lietuvių Sąjunga bei kitos organizacijos. Skotijos lietuvių kapelionas prel. J. Gutauskas Glasgove šiemet švenčia savo kunigystės 60-ąsias metines. Mančesterio lietuvių kapelionas kun. Valentinas Kamaitis už savo uolumą sielovadoje vietos vyskupo pakeltas garbės kanauninku. Anglijos lietuviai turi net tris laikraščius: "Europos Lietuvių", "Šaltinį" ir "Išeivių Draugą".

Ir Vakarų Vokietijos lietuviai pasižymi savo veiklumu. Čia veikia vienintelė lietuvių Vasario 16 gimnazija ir įvairios organizacijos. Sielovados darbą čia dirba 22 lietuviai kunigai, kurių dalis padeda ir vokiečių sielovadoje. Vokietijos lietuvių sielovados direktoriui prel. dr. Jonui Avižai dėl sveikatos atsiskakius iš pareigų, jo vietoje Vokietijos vyskupų konferencija paskyrė kapuciną vienuolį kun. dr. Konstantiną Gulbiną.

Svečias iš Brazilijos

Italijos Lietuvių Kunigų Sąjungos posėdyje išsamų pranešimą padarė ir svečias iš Brazilijos salezietis kunigas Pr. Gavėnas. Jis šiomis dienomis grįžo iš Lietuvos, aplankęs savo artimuosius. Kalbėtojas vaizdžiai nusakė savo tėvynėje patirtus išpūdžius ir dabartines Lietuvos tikinčiųjų nuotaikas, raudonųjų ateistų pastangas slopinti lietuvių religines bei tautines tradicijas.

Grįždamas iš Lietuvos, kun. P. Gavėnas turėjo progos aplankyti ir Punsko bei Seinų lietuvius dabartinėje Lenkijoje. Čia liūdną išpūdį jam sudarė lenkų šovinistinė laikysena lietuvių atžvilgiu. Senutėje, lietuvių statytoje Seinų bazilikoje, kur ilsisi lietuvių dainius vysk. Antanas Baranauskas, lietuviams neleidia turėti savų pamaldų lietuvių kalba.

KULTŪRA

YRA PATS REIKŠMINGIAUSIAS
TAUTOS SUBRENDIMO ŽENKLAS

J. Eretas

Šv. Raštas ir lietuviai

Leidinio "Raktas į Naująjį Testamentą" pasirodymo proga

JURGIS STRAZDAS

Jau seniai skaitau Senąjį ir Naująjį Testamentą pagal Catholic Truth Society (Anglijoje) leidinį "Daily Bible Reading". Jame yra skirta kiekvienai dienai maža dalis Senojo ir Naujojo Testamento. Taip skaitant, lengvai perskaitomas Senasis Testamentas per dvejus metus, o Naujasis — per vienerius.

II Vatikano santaryba sako: Teologų uždavinys... sėkmingai aprūpinti Dievo tautą Raštu maistu, kuris apšviečia protą, stiprina valią, uždega žmonių širdyse meilę Dievui (Dieviškasis Apreiškimas. Dogminė konstitucija Nr. 23). Ji taip pat skatina dažnai skaityti Šventąjį Raštą ir tuo būdu išgyti "kilnaus Viešpaties Jėzaus Kristaus pažinimo" (Pil. 3,8). "Juk nepažinti Šventojo Rašto reiškia nepažinti Kristaus" (Šv. Jeronimas).

George Martin savo knygoje "Reading Scriptures as the Word of God" sako: "Dievas neteis mūsų pagal inteligenciją ar išsimokslinimą, bet pagal turimą tikėjimą ir meilę. Taip pat Šv. Rašto skaitymas reikalauja studijų, atviros širdies, norinčio bei trokštančio proto, stropumo klausyti Dievo žodžio ir pasiruošimo jį vykdyti". Jis pataria kiekvieną dieną skaityti Šv. Raštą bent penkiolika minučių. Skaityti rūpestingai, sustojant, apmąstant perskaityto teksto prasmę.

Išsamiausi Šv. Rašto paaiškinimai yra "The Jerome Biblical Commentary". Puikūs paaiškinimai yra "The Jerusalem Bible" pilnoje, nesutrumpintoje laidoje. Mūsų "Naujasis Testamentas", išleistas Lietuvoje, taip pat daugiausia naudoja "The Jerusalem Bible" sutrumpintus paaiškinimus. Trumpi, tikslūs paaiškinimai randami ir 1971 m. išleistoje "The New American Bible".

Dažnai pagalvodavau, kodėl mūsų teologai iki šiol neišleido Šv. Rašto studijos, pagrįstos moksliniais duomenimis. Todėl nudžiugau, kai 1978 m. buvo išleistas kun. dr. A. Rubšio "Raktas į Naująjį Testamentą" (1979 m. — II-oji dalis). Mano nuomone, tai pirma knyga lietuvių kalba, aiškiai, išsamiai ir objektyviai nagrinėjanti Naująjį Testamentą pagal naujausius mokslinius duomenis. Pradžioje padaryta plati įžanga į Jėzaus gyventą Palestiną, vėliau nagrinėjama Katalikų Bendrijos organizavimas, jos kovos, malda ir dora, Evangelijos, Apaštalų Darbai, šv. Pauliaus ir visuotiniai laiški.

Šia proga pateikiu pora kun. A. Rubšio citatų: "Evangelijose perduodamas tikėjimo kraitis yra tikrai istorinė medžiaga." "Krikščionis gyvena ne pagal savo žmogiškąją prigimtį, bet pagal Dievo Dvasią. Žmogus, gyvendamas tik pagal savo prigimtį, "pagal kūną", ima vergauti daiktams, trokšdamas vis daugiau jų turėti ir taip patenka į klystkelius". "Beprasmiška liepti žmogui būti geram, nes joks žmogus negali būti geras be Dievo malonės."

Malonu skaityti knygą, parašytą sklandžia, gražia, taisyklinga lietuvių kalba.

Liūdna, kad tiek nedaug lietuvių reguliariai skaito Šv. Raštą, kuris yra nepaprastas religijos lobynas. Dėlto daug žmonių labai menkai težino apie Šv. Raštą. Tikiuosi, kad ateityje daugiau mūsų susidomės Šv. Raštu ir pradės sistemingai jį skaityti.

Tenka autoriui kun. dr. A. Rubšiui padėkoti už šią vertingą knygą, kuria jis užpildė spragą mūsų šios srities raštijoje. Reikia tikėtis, kad autorius ateityje išleis ir "Raktą į Senąjį Testamentą", taip sudarydamas puikų įvadą į Šv. Rašto skaitymą.

★ KLAIPĖDOS MIESTE, okupuotoje Lietuvoje, yra apie 80.000 katalikų, tačiau jie turi tik vieną maldos namą — salę, kuri tokiam skalčiui tikinčiųjų yra per daug maža. Naujai pastatyta Talkos Karalienės šventovė buvo sovietinės valdžios atimta, bokštas nugriautas ir įrengta koncertų salė. Klaipėdos tikintieji po daugelio prašymų buvo gavę leidimą padidinti minėtąjį maldnamį. Tai buvo paskelbta ir per pamokslą. Dalis tikinčiųjų, matydama, kad padidinimas toli gražu problemos neišspręs, kreipėsi į valdžią su atskiru prašymu gražinti Talkos Karalienės šventovę. Taip visas projektas ir įstrigo. Dabar sovietinė valdžia nebeleidžia nei laikinojo maldos namo didinti, nei žada gražinti šventovę. Klaipėdoje darbuojasi 5 lietuvių katalikų kunigai.

● Būki tylus, ir žmonės manys, kad esi filosofas (Lotynų posakis).

Seu tempo é valioso demais...

... para desperdiçá-lo com inquilinos, fiadores, contratos, informações, etc.
Mas agora você vai ter tempo de sobra para os negócios
mais importantes e lucrativos, confiando a administração ou venda
dos seus imóveis aos nossos 20 anos de tradição,
representados por idoneidade e presteza.

Garantimos o pagamento do aluguel com ABSOLUTA PONTUALIDADE,
e a Assistência Jurídica é GRATUITA

E tem mais: você não precisa usar seu capital para reformar seu imóvel.
Nós financiamos a reforma necessária para locação do mesmo,
SEM NENHUM ACRÉSCIMO

Venha tomar um café conosco e comprove.

ALUGADORA E IMOBILIÁRIA SANTO ANDRÉ S/C LTDA.

CRICI - 12592

3153

R. Dona Gertrudes de Lima, 520
Tels: 449-4848 e 449-6464 — S. André

Aleksandra Vaišiūnienė

PUMPUČIAI – VELYKŲ

ATOSTOGOSE

Čie Venesueloje per Velykas yra priimta, kad dalis gyventojų lankosi bažnyčiose, o kita grupė išvažiuoja kelių dienų atostogoms, ar tai į kalnus, pamiškes, ar pajūrį. Pagal kalendoriaus dienas Pumpučiai šįmet išpuolė keturios dienos atostogų.

Pumputis tarnauja viename dideliame fabrike Personalo Šefo pareigose. Uždirba neblogai, todėl gyvena be ekonominių sunkumų. Žmogus padorus, sąžiningas ir tiksliai atlieka savo darbo pareigas, nors atsakomybė ir darbo sąlygos nėra jam labai palankios, tenka dažnai spręsti darbininkų ir darbdavio ginčus. Fabriko savininkas užsienietis, todėl nenori kištis į darbininkų skundus ir jų reikalų išsprendimą. Kartais pasitaiko net ir taip kad atleistas darbininkas iš darbo, net grąšina savininkui, ko jis labiausiai prisibijo.

Savaitės bėgyje, prieš Velykas, vieną dieną Pumputis grįžęs iš darbo taria žmonai:

—Žinai, Maručiuok, mes visuomet taip ramiai ir nuobodžiai gyvename vis namuose ir namuose. Išvažiuokime šįmet kur į kalnus ar laukus išsiblaškyti. Pasirūpink kelionei visais būtiniais reikmenimis ir įrankiais.

Žmona labai apsidžiaugė, nes darbar galės ir ji grįžus savo draugėms pripasakoti būtų ir nebūtų įspūdžių ne tik vien klausytis ką jos pridėdamos

ir pagražindamos jai pripasakoja, dažnai besigirdamos tiek prikalba visokių nesąmonių, kad Marytei tik pavydą sukeldavo ir ji nežinodavo, ar tikėti joms ar ne.

Pumputis tam reikalui davė žmonai ne mažą sumą pinigų, kad nupirtų žuvavimui spiningą, rakėtę su sviedinukais, vaikams ratlankius, mėšai ant žarijų kepti tinklinį prietaisą, šaltgėrimams užlaikyti šaldytuvėlį, palapinę, švietuvą ir kitas reikalingas kelionei smulkmenas.

Nutartą išvažiavimo dieną, prisikrovė pilną mašiną daiktų, atsiveikino su artimaisiais kaimynais, prašydami pasaugoti jų namą ir išvažiavo kelionei.

Visur sekėsi gerai, pas visus ūpas geras, atrodo, kad net ir sveikata pagerėjo, nervai apsiraminę, pirmą atostogų dieną praleido pajūryje. Jūros ošimas, taip raminančiai ir monotoniškai veikia, tik miegą išprovokuodavo. Net nepajuto, kaip nuo stiprios saulės stipriai įdegė.

Vakare pasistatė palapinę miško pašonėje, išsivirė kavos ir, kad ugnis neužgęstų, vis įdėdavo vieną kitą medžio pagalį, apsiginimui nuo uodų. Atėjus vakarui, pakilus mėnuliui, visi apie židinį susėdę šnekučiavosi ir dalinosi įspūdžiais, vis užkvėpdami vieną kitą dūmų degėsio kvapą. Miegas nei vieno dar neėmė, nes įdegimo nuo saulės vietos skaudėti pradėjo, berniukui net pūslės iškilo, bet niekas nesiskundė, nenorėjo tėvui padaryti nemalonumų. Mėnulio apšviesta jūra ir bangų ošimas išsukdavo keistą neįprastą jausmą. Tėvas jau rengėsi eiti gulti ir

klausė sūnaus, ar jis dar nenori miego sūnus teisindamas atsakė tėvui:

— Klausyk, tėveli, ar girdi, kaip pelėdos ir baloje varlės kurkia, oras toks šiltas ir malonus, kad norisi pasvajoti miško tylumoje; be to kuo vėliau, tuo uodai labiau nustos kandę. Mieste mes to niekuomet nematome, nes retai kur išvažiuojame į gamtą; atsibodęs jau yra miesto triukšmas ir automobilių dūmai.

Tėvas patikėjo sūnaus pasakojimu ir ramus nuėjo gulti į palapinę. Tačiau atsigulus ir jį miegas neėmė: bile koks trakstelėjimas, tuojaus priversdavo atkreipti dėmesį. Nakties metu miške gali visokie nelaukti "svečiai" atkelti, ar tai plaukuotas voras įropoti ar gyvatės išliaužti. Taip pusiau pramerktomis akimis varganomis praleido naktį.

Jau pradėjo aušti, gamtoje gyvenimas pradėjo atbusti, paukšteliai pradėjo čiulbėti ir jų vaikai cypė laukdami pristatomo maisto. Jūra po nakties atrodė tokia tyki, apšviesta saulės spindulių, lyg sidabrine skraiste apsiklojus. Visi išsimaudė, papusryčiavo ir nutarė leistis toliau jau į Andų kalnus.

Pavažiavę nuo jūros geroką kelio galą, jau visai kitoje apskrityje, abiejose kelio pusėse pastebėjo augančių ananasų laukus. Į ananasų augančius laukus darbininkai vaikus nenoriai įsileidžia, nes jų kvapas, sako, pritraukia gyvates.

Vėliau turėjo vingiuotu keliu kilti į kalną, per tuščius ir tik žole apaugusius laukus, priaugusius apdulėjusiais didesniais ir mažesniais kaktusais. Toks kelias tęsėsi kelias dešimt kilometrų. Nusileidus nuo kalno žemyn, kelias jau vedė tiesiai į Andų kalnus.

Po daugelio važiavimo valandų, pasiekė Meridos apskritį, Andų kalnų sostinę. Čia jau oras visai pasikeitė. Pumpučiai teko apsilikti švarku, o vaikai ir žmona užsimovė kalniečių devimą vilnonę Ruaną. Susirado mažą viešbutėlį, pasistatė automobilį garaže ir nutarė keltuvu keltis į Andų kalnus. Turistų pilna, Andų kalnai toje vietoje labai aukšti Pico Bolivar viršūnė, siekia net iki 6.000 metrų aukštumo.

Išvažiavę iš tropikos, čia jau atsidūrė žiemos klimato. Toks staigus klimato pasikeitimas labai blogai paveikė Pumpučio žmonai: retas oras pradėjo trukdyti kvėpavimą, pasijuto Pumpienė blogai, net alpti pradėjo. Pumpučiai išsigando, kad jų motinai tikrai kas blogo neištiktų, nes šiaip jau normaliai namuose, Pumputienė skundėsi kraujo spaudimu. Pirmuoju vagonėliu, kuris leidosi žemyn, Pumpučiai keliavo atgal.

Čia ir vėl jiems nesisekė.

Grįžus į žemumą, žmona iš karto pasijuto gerai, persirengė ir nutarė eiti į jėrą restauraną skaniai papietauti. Bet jos tik daėjo prie restaurano, jau pamatė ilgą eilę žmonių laukiančių patekti į patalpas. Ką gi, ir jiems teko apie porą valandų stovėti lauke, kol pateko į vidų. Po visų nesekmingų nuotykių nuotaika stipriai pablogėjo.

Pailsėję po pietų, nutarė nueiti į parką pasivaikščioti ir miesto pažiūrėti. Prieš įeinant į parką vaikai turėjo praeiti arkliais pajodinėti po specialių arklių prižiūrėtojų globą.

Tėveli, leisk man pajodinėti arkliu, prašėsi Danutė, — juk aš niekad nesu buvusi arkliu ir nežinia, ar turėsiu kada tokią progą.

— Gerai, — sako tėvas, — tik žiūrėk, Danutė, įsikibk gerai į arklio pavadžias ir laikykis stipriai. — Rodos, kad jojo gana ramiai, tik staiga vienas jojikas, prajodamas, kad sušvilps arkliui į ausį su švilpyne: arklys išsigando ir pradėjo bėgti. Danutė, kaip nemokanti joti, nukrito nuo arklio. Krisdama susilaužė ranką žemiau alkūnės. Tėvai išsigando. Tuoju teko vežti į ligoninę, ir ranką įdėjo į gipsą porai mėnesių.

Atostogautojams ūpas jau visai nebeatlaikė ir sekančią dieną nutarė keliauti namo. Kelias iki namų dar tolimas, apie 600 kilometrų. Pavažiavus geroką kelią, Pumputis staiga pajuto, kad jų mašina pradėjo "negaluoti". Šiaip taip pasuko į kelio šoną, nes mašina nei krust iš vietos. Pumputis labai mažai nusimanė apie mašinos mechaniką. Tuoju pakelyje pristatė daug tokių "mechanikų" žinovų, kaip jisai: vieni aiškina, kad ten esanti kaltė, kiti kitur, bet mašina stovi, kaip užsispyręs asilas, ir nejudą iš vietos.

— Kas daryti? — klausia Pumputis žmonos. Negi nakčiai paliksime stovėti ant kelio — pavojinga, gali kas net užpulti ir apvogti. Be to stovėjimas juk neišspręs reikalo. — Pradėjo sustabdinėti pravažiuojančius pasitaikančius mašinų vilkikus. Bet jie prašo taip brangiai, kad jei visi sudėtų turimus pinigus, tai dar neužtektų. Pagaliau sutiko vie-

Gražiausių ir prasmingiausių šv. Velykų.

nas pravažiuojantis daržovių sunkvežimis už žemesnę kainą nuvežti juos į sostinę. Pakėlė mašinos viršutinę dalį aukščiau, pririšo retežiu, pridėjo seną ratlankį, kad negadintų mašinos, ir taip iškeltom kojom, vėžio greitumu teko keliauti namo. Grįžę namo, mašina tuoju nuvežė į dirbtuvę.

Sekančią dieną, tarnyboje visi laukė pasirodančio Pumpučio, kad papasakotų, kaip praleido Velykų atostogas. Jisai, kaip jau nuo seniau buvo prisiklausęs perdėtų savo draugų atostogaujančių pasakojimų, taip pat ir jisai pradėjo pasakoti fantastiškus atsitikimus. Kad žuvį buvo tokią didelę pagavęs, kad net visiems aplinkiniams kaimynams užteko pavaišinti, kad kalnuose prisigaudė forelių, kad jų plaukuotas voras vos neįkando, bet jis jį spėjo užmušti ir t.t. Tą patį padarė ir jo žmona, visoms savo draugėms pripasakojo būtų ir nebūtų pergyvenimų.

O kai jo draugai paklausė, kodėl jis atėjo pesčias į darbą, tai jis jiems atsakė, kad mašiną paliko išvalymui ir ištepimui alyva.

Tokia buvo Pumpučio šeimos turbūt pirmutinė ir paskutinė Velykų atostogų iškyla.

Caracas, 1980 m. Vasario mėn. 22 d.

ŠYPSENOS

Dviko va

Kartą garsusis prancūzų mokslininkas Pasteur susiginčijo su laikraštiniu. Laikraštiniukas pakvietė jį stoti dvikovon.

Vieną dieną, kai Pasteur žiūrėjo pro mikroskopą, į laboratoriją įėjo du vyrai — dvikovininkas ir kitas. Jis neatitraukdamas akių nuo mikroskopo, paklausė:

— Ponai, aš daug nesuprantu apie dvikovas. Bet rodos, aš turiu teisę pasirinkti ginklą, su kuriuo teks kautis.

— Taip, turite teisę! — atsakė vyrai.

Pasteur jiems parodė du dešros gabalus, tardamas: "Vienas iš jų apnuodytas, kitas — ne. Valgysim."

Katram papuls apnuodytas — tas mirs, katram ne — liks gyvas."

Laikraštiniukas nebesutiko stoti į tokią dvikovą.

Atpažinimo paslaptis

Kai romanistas Conan Doyle (Šerloko Holms'o nuotykių autorius) atvažiavo į Ameriką, jį išstoties į viešbutį gabeno vežikas. Kai Doyle norėjo vežikui sumokėti, tasai tarė:

Aš labai norėčiau gauti bilietą į tamstos paskaitą.

— Pasakyk, kaip jūs atpažinote mane, ir aš duosiu bilietus tamstos visai šeimai, — pasidomėjo nustebęs rašytojas.

— Ant lagamino užrašyta: "Conan Doyle".

Universitete

Tėvas, apsilankęs universitete:

— Betgi, sūnau, kodėl tau prireikė naujo automobilio? Tu tik pažiūrėk į čia sustatytus automobilius — visi seni.

Sūnus: Šitų automobilių, tėtė, nesužiūrėsi. Jie visi priklauso profesoriams...

PIETŪS LITUANIKOJ
Balandžio 21 dieną Lituanikoj organizuojami pietūs. Norintieji pietuose dalyvauti prašomi pranešti telefonu:

— p. Angelikai Trūbienei 215-31-35
— arba Dédei Juozui tel. 63-59-75.

Norintieji gali vykti visam ilgam savaitgaliai.

ALIANÇA IMÓVEIS

yra visuomet pasiruošusi patarnauti lietuviškajai kolonijai nekilnojamo turto — nuomos — pardavimo — dokumentų legalizacijos ir kituose administracijos reikaluose.

Av. Zelina, 500 — Tel. 272.86.21 — Vila Zelina

KUR GIMĖ KRISTIJONAS DONELAITIS?

(Tesinys iš praėito numerio)

VINCAS KUZMICKAS

Nepriklausomoje Lietuvoje K. Donelaičio kūparengė apie poetą plačią studiją, iliustruotą jo raštų pavyzdžiais. M. Biržiška lankėsi poeto gyventose vietose ir 1939 m. studijiniame straipsnyje „Duonelaitis“ („Lietuviškoji enciklopedija“, t. VII, k., 1939, sk. 200–213) pateikė „Duonelaičio biografijos vietovardžių“ žemėlapi, kuriame Lazdynėliai nurodomi, kaip ir F. Tecnerio žemėlapyje, prie pat kelio, netoli nuo Gumbinės miesto. Tai buvęs fon Belovų palikuonių dvaras. V. Biržiškos redaguotoje „Lietuviškojoje enciklopedijoje“, aprašant vokiečių istoriką Jurgį Belovą (1858–1927), nurodoma, kad jis kilęs iš [Bohio] giminės šakos, valdžiusios Serbentus ir Lazdynėnus [Donelaičio giminė] („Lietuviškoji enciklopedija“, t. III, k., 1935, sk. 421).

Kai 1896 m. balandžio 8 d. Lazdynėlių dvare buvo atidengtas poetui paminklinis akmuo, jau čia šeiminkavo Belovai. Tiltėje lėstoje M. Klošio redaguotoje „Naujoje lietuviškoje celtungoje“ pavyko aptikti dar ligi šiol poeto kūrybos tvirtinųjų nepastebėtą, matyti, paties redaktoriaus rašytą šių iškilnių aprašymą: „8. aprillio po pietų susirinko Lazdynėliuose pas Gumbinę kellos personas [daržą pono V. Below ir tenai pašventino paprastą akmeninį paminklą mūsų giesmininkui Kristijonui Donelaičiui, kurs trumpai po maro meto 1710, būtent meto 1714, tame dvare užgimė. Ilgus metus tvylėjo tamsa ant mūsų garbingojo giesmininko, nieks jo neatšiminė, neatšiminė nei Lietuvos... Šis žmogus mūsų tautos savo kunstiškų giesmių sutaisymu daugul iš mūsų dar nei šlandien nėra pažįstamas, dar nei šlandien negalime pasakyti, kad tie, dėl kurių jis viso gero troško, jį suprasti pasirūpino. Mokintieji žmonės, kurie nesklia žmogų pagal gimimą, kuriems rūp tikta žinė, jau seniai apie Kristijono Donelaičio darbus pasirūpino ir juos kelis kartus išleisdino vien tikta dėl mokslo. Ne dyval, kad artėsnė žinia apie mūsų Donelaitį niekam nebuvo prieinama. Bet mokslui toliau besiplečiant ir atsirandant daugiaus darbininkų, mokslą apdirbančių, matome, kad ir mūsų Donelaičio tamsi praėtis turėjo iki ant menkliausios žinės išplėsta būti iš vislab slepiančių amžių. Garbingasis profesorius Dr. Tecneris, tyrinėtojas senovės liekanų, visiems raštšikiems užprašymams negelluojant, nevengė pats iš Lelpcigo atvažiuoti ir ištyrinėti tarp kitių ir Donelaičio gyvenimą. Jam pasisekė Tolminkiemyje, kuriame Donelaitis 38 metus kunigu buvo, dar daugybę Donelaičio darbų ir patį jo veikimą už žmones prieš amfmonus atrasti, kuriuos jis žada be jokių atmalnų atspausdinti ir taip padaryti svietui ir mokslui prieinamus. Tas pats pons Dr. Tecneris apraškė ir Lazdynėlius, kur Donelaitis gimęs yra ir tenai prikaltėjo poną v. [fon] Belową statydinti jam paminklą, ant kurio pašventinimo buvo ir lietuvininkų atsiminta. Rods ir lietuvininkai atsiminė aną mūsų garbingąjį giesmininką, ir draugystė „Birutė“ prisiuntė geležinį vainiką su lietuviška linta, ant kurios osas parašas: „Do-

nelaičio paminkliui Draugystė „Birutė“, nemenkai pradžiugino susirinkusiuosius. Gražų vainiką iš žalumynų buvo kiti lietuvininkai nugabenę. Norinti prastai, tai ta čiau garbingai paminėjo gimimo vietelę mūsų Kr. Donelaičio. (...) [Paminklas Donelaičiui. — „Nauja lietuviška celtunga“ 1896 m. balandžio 21 d., Nr. 32]. Autorius neužsiminė apie Lazdynėlių geografines koordinatas. Deja, viskas pasaulyje labai greitai keičiasi. Paties vokiečių kalzerio noru kilęs Pirmasis pasaulinis karas Lazdynėlius skaudžiai nuteriojo — 1914 m. rugpjūčio 20 d. čia įvyko stambios kautynės, po kurių vokiečių kariuomenė, genama Samsonovo armijos, pasitraukė. Sugrįžus vokiečių kariuonai, jos [kandin] savo tėvonijas grįžo baronai, grafai ir elliniai junkeriai. Iš pradžių jie savavališkai keltė vietovardžius [savininkų pavardes, o nuo 1938 m. — jau valstybinėmis direktyvomis

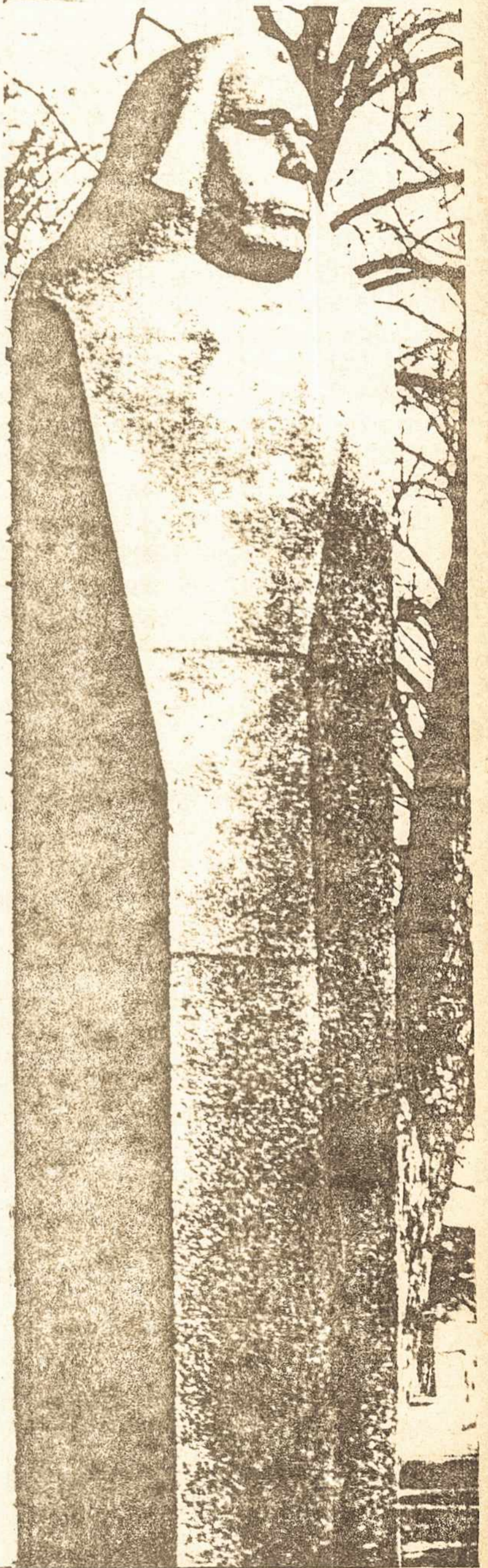
Kai septynetą amžių čia šeiminkavę okupantai 1945 m. pavasarį buvo galutinai išginti, žemė ir miestai liko savo vietose. Leningrade, TSRS Mokslų akademijos archyve, E. Volterio fonde [F 178, Apr. 1, Byla 317], atsitiktinai pavyko rasti E. Volteriui dovanotą F. Tecnerio nuotrauką, kurioje užfiksuotos 1896 m. balandžio 8 d. iškilnės Belowo sodyboje. Nors nuotrauka išblukusi ir pageltusi, vis dėlto galima įžiūrėti, kad statinys buvo visiškai ne dvarponiškas — vienaaukštis čerpėmis dengtas namelis su lietuvių sodyboms būdingu, šešiais mediniais stulpeliais papuoštu nemažu priebučiu, iškeltu ant aukštųjų plytinių pamatų. Prie jo ir sustoję devyni iškilnių dalyviai: Tolminkiemio pastorius Fraibergas, [1] Belovas, jo sūnus Scrpintinas, M. Jankus, Riferis Belovas ir kt. nenurodyti asmenys. Šeiminkas nuotraukos dedikacijoje tituluojamas: „Herr V. Below auf Lasdinehlen“. F. Tecnerio įslamžinusiųjų tarpe nėra, nes būtent jį fotografavo [V. Kuzmickas. Leningrado archyvuose pasišvaigius. — „Pergalė“, 1975, Nr. 9, p. 185–187].

1973 m. liepos 6 d. šių ellučių autoriui apžiūrėjus F. Tecnerio žemėlapyje nurodytą vietovę, paaiškėjo, kad net Antrojo pasaulinio karo išvakarėse įvairių autorių įvairiai nurodomas atstumas [3–5 km] nuo Gumbinės iki Lazdynėlių jau turėjo nebeatitikti tiesos, nes miestas slinko senosios poeto tėviškės kryptimi. Tai matyti ne tik iš XX a. pastatų, pastatytų abipus kelio į Stalupėnus, bet ir iš kapinių [dabartinis Gusevo miesto parkas], kurios miestui pamažu plečiantis, iš pakraščio atsidadė kone centre. Vadinas, Lazdynėliai turėjo šiek tiek priartėti prie Gumbinės.

Pavalkščiojus po buvusios Gumbinės apylinkes, peršasi vienintelė išvada, kad buvusį poeto gimtinę dabar vadinama Višniovkos kaimeliu. Čia pavyko sutikti Ivaną Vasiljevičių Kiriučina [g. 1901], kuris paaiškino, kad atsikėlęs į šias vietas 1946 m., jis matė už 300 metrų nuo savo namų karo sunaikinto dvarello likanės. Sudegę medžiai, gyvenamieji namai pri-

minę viduramžiško pastato griuvėsius. Ša lia griuvėsių buvusį karo nepalietusių šeimyninių kapų grupelė. Ilgainiui laukas buvo išlygintas, bet kas pavasarį buvusio sodo vietoje prasimuša dar viena kiti gajaus vaismedžio atžala. Netoliese kolūkio aero dromas ir lygūs kaip jūra pasėlių laukai

MOKSLAS IR GYVENIMAS 78/2

Paminklas K. Donelaičiui Klaipėdoje. Skulptorius Petras Deltuva, architektas Petras Setauskas

LIETUVIŲ SAJUNGOS-ALIANČA PASTOGĖJE

S-gos Krsp

VĒL GRĪŽO PRIE SENOS TVARKOS

Lietuvių Sąjungos — Alianča valdyba buvo sumaniusi pakeisti posėdžių valandas, manydama, kad bus patogiau susirinkti 3-čią valandą po pietų, negu 8-tą val. Tačiau, po kelių dienų metu posėdžių, valdyba rado, kad posėdžiai daromi sena tvarka yra daug našesni ir besidominančių lietuvių organizacijos reikalais, ateina daugiau į posėdžius. Todėl nuo kovo mėn. valdyba grįžo prie senos tvarkos — rinktis, tik jau ne 8-tą, o 7-tą valandą vakarais. O Moterų Sekcijos darbo valandos lieka tos pačios — 2-rą val. po pietų.

GEGUŽĖS MĒN. MOTINOS ŠVENTĖ

Motinos dienos šventė, kuri švenčiama gegužės mėn. pradžioje, Sąjungos — Alianča valdyba nutarė šiais metais ruošti gegužės mėn. 18 dieną, nes gegužės pradžioje nemuniečiai vėl žada rinktis sąjungiečių salėn, Rua Lituania, į ruošiamus savo pietus.

LEGIÃO BRASILEIRA DE ASSISTENCIA

Šių metų pradžioje Lietuvių Sąjunga — Alianča įteikė Legião Brasileira de Assistencia 290 vienetų rūbų ir apavo ir apie 30 kg įvairių vaistų, kad būtų išdalinti nukentėjusiems nuo potvynių ir šiaip neturtingoms šeimoms, apie 40 tūkstančių kruzeirų vertės. Šioji Lietuvių Sąjungos — Alianča auka, kuri yra kartojama jau kelinėti metai, nelaimės ištiktiems, yra Moterų Sekcijos nenulstamo darbo ir didelių pastangų vaisius, už ką LBA dėkoja šiais žodžiais:

“Ministerio da Previdência e Assistência Social. Fundação Legião Brasileira de Assistência. Diretoria Estadual de São Paulo. São Paulo, 7 de Março de 1980. Prezados Senhores. Em nome da Fundação Legião Brasileira de Assistência, agradeço a gentileza da doação feita para os flegelados das enchentes, e aproveito para enviar-lhes meus respeitosos cumprimentos pelo alto espírito da solidariedade humana. Atenciosamente, Emilio Julianelli — Diretor Estadual.”

Lietuvių Sąjunga — Alianča budi šalpos ir socialinės pagalbos reikaluose ir, pagal išgales, ištiesia savo ranką ten, kur toji pagalba yra reikalinga. Kun. P. Urbaičiui prašant, jam buvo duota 6.000 kruzeirų, kad, savo nužiūra, išdalintų juos, kam jų skubiai reikalinga.

RUOŠIASI APLANKYTI LIETUVA

Teko patirti, jog šiais metais keletas sąjungiečių ruošiasi kelionėn — aplankyti gimtąjį kraštą, Lietuvą, pasi-

matyti su giminėmis, draugais ir pažįstamais, kas žino, gal ir aplankyti Pasaulinę Olimpiadą Maskvoje, kuri įvyksta šiais metais. Ne mažas lietuvių skaičius iš Brazilijos yra aplankę Lietuvą. Mūsiškiai kunigai — prel. P. Ragažinskas, J. Šeškevičius, P. Gavėnas — taip pat jau yra lankęsi Lietuvoje.

Kovo 27 d. sąjungiečiai—inž. Algirdas Idika su žmona Lidia išskrido Šiaurės Amerikon aplankyti savo dukterų, žentų ir anūkų ir žada išbūti iki pabaigos šių metų. Vaziuojantiems laimingos kelionės visiems.

BOIKOTŲ MADA

Šioje sunkaus gyvenimo gaidynėje, yra vartojamos visokios preimonės, kad tik sumažinus ir palengvinus sunkiąją pragyvenimo našta, kuri slegia visus vienodai, didelius ir mažus. Pastaruoju metu jėjo madon visokie boikotai sumažinti tai našta — raginama susilaikyti nuo pirkimo tų prekių, kurių kainos pasirodo virš normos. Net ir valdžios žmonės pataria savo krašto piliečiams boikotuoti aukštas kainas ir susilaikyti nuo pirkimo. Net ir į aukštąsias mokyklas jėjo boikoto mada paties Švietimo Ministerio patarimu: nemokėti mėnesinių aukštų mokesčių už mokslą, kas mokosi privatiškose mokyklose. Mūsų, lietuvių tarpe, irgi pasireiškė tam tikros rūšies boikotas: neiti į ruošiamus pasilinksminimus gavėnios metu. Lietuvių tautinių šokių ansamblis “Nemunas”, minėdamas savo įsikūrimo metines ir ruošdamasis kelionėn į šokių šventę Š. Amerikon, kad sudarius kelionės išlaidoms šiek tiek pajamų, sumanė surengti pobūvį Lietuvių Sąjungos — Alianča salėje, kurią jie gavo už dyką. Prieš šią jaunuolių sumanytą viešai buvo skelbiamas boikotas, kad adbaidžius jaunuolius nuo pasilinksminimo. Barama buvo taip pat ir Lietuvių Sąjungos — Alianča vadovybė, kam leidžia savo patalpose tokį “nuodėmingą” pasilinksminimą ruošti. Pagaliau, nežiūrint “boikoto”, nemuniečiai gražiai ir kultūringai praleido savo metines sukaktines, besilinksmindami iki 5-tos valandos ryto.

OPERUOTAS VICE-PIRMININKAS

Sąjungos — Alianča vice-pirmininkas, Justinas J. Žvingila, vasario mėn. buvo atsigulęs į São Cristovão ligoninę operacijai, kuri gerai pasisekė ir po kelių dienų ligonis grįžo į namus. Dukters Wilmos prižiūrimas, sveiksta ir stiprėja.

Dra. HELGA HERING

MEDICA - GYDYTOJA

HOMENS SENIORS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVISKAI

Av. Eulina, 99 - V. Sta. Maria - das 8:00 às 12 h.

das 14:00 às 18:00

Fone: 265-7590

Rua Quartim Barbosa, 6

R. do Limão

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and.s/45 - Liberdade Fone: 279-5937
Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVISKAI

ŠV. KAZIMIERO ASMENINĖS PARAPIJOS ŽINIOS

Rašo kun. P.M. Urbaitis

PERUIBĖS IR SUARĀO LIETUVIAI

Pajūriai, pamariai — tai daugiau pensininkų pastovi gyvenvietė. Šiaip, šimtai lietuviškų šeimų turi ar ryžtasi įsigyti ar bent išsinuomoti apartamentą ar kambarį vasaros savaitgaliams.

Kovo 22 dieną, šeštadienio rytą, inž. Leonardo Mitrulio ir jo neišskiriamas draugas — inž. Nardžio Antaničiaus vėžinamas, bei jų dviejų jaunučių — Leonarduko ir Nardziuko malonioje draugystėje, pirmą kartą lankiausi Peruibėje.

Mykolas ir Salomé Mitručiai nuo seniau Peruibėje įsigijo didoką žemės sklypą ir pasistatė vasarnamį. Tą pastatą, stovintį labai puikioje vietovėje — tarp Centrinės telefonų stoties ir "Mercado novo" — dabar inž. Leonardas ryžtasi praplėsti.

Ten pat randasi ir inž. Algirdo Idikos naujutis vasarnamis. Kiek toliau — prel. P. Ragažinsko ir p.p. Ramošų vasarnamiai ir gal dar kiti.

IŠEIVIJOS ISTORIJS MĖGĖJŲ

BŪRELIS

Buvo staigmena rasti Peruibės telefonų knygoje ir tuoj aplankyti p. Juozą Janušį. Su juo teko išsikalbėti atsiminimų temom. Jis gi buvęs įvairių mūsų tautinių — kultūrinių — sportinių organizacijų darbuotojas ir pirmininkas. Policininkas iš profesijos, su laiku pasiekęs inspektoriaus pavydėtina laipsnį. Jo muomone, derėtų papildyti "50-metį" (Cinquentenário) taip, kad mūsų išėivijos istorija taptų kiek galint visapusiška ir neatsilikusi laike. Tam praverstų sulipdyti net tam tikrą "Išėivijos istorijos mėgėjų būrelį." Svarbu, kad nuo seniau čia gyvenantieji ir veikliau pasireiškusieji — kol atmintis dar tarnauja — imtųsi jie patys užrašinėti ar kam kitam papasakoti ką įdomaus ir svaraus dar atmena.

— Tai dar vienas "ratelis" ar "būrelis" — kuris, kai kam atrodys "šaukštai po pieštų", bet ištikrų yra rimtai apgalvotinas reikalas. Kitaip išnyksime nei tikresnių pėdsakų nepalikę. Istorija yra gyvenimo mokytoja ir tam tikras ją rašiusių dvasinis testamentas.

MŪSŲ ŽINIO

VYKSTAME Į SUARĀO

Nuo Peruibės, 40–50 km atstume randasi Suarāo. Tai daug kam miela vietovė, su gražia Sion bažnyčia ir Sion Seselių vienuolių namais, valdininkų vasarnamiais. Tai švari kurortinė pakrantė, bet neprilygstanti Peruibės išgarsintom gydomom radioaktyvėm ypatybėm.

Mielieji mano globotojai, grįždami tą pačią dieną į Sāo Paulį, išlipdino sunkoką keliauninką prie įžymiojo rašytojo — p. Klemenso Jūros gyvenvietės vartų.

Jie taip pat panorė aplankyti gerus, senus pažįstamus — p. Klemenšą ir poniją. Buvo prisiminti praeję laikai, kada, kaip Ateitininkai abu inžinieriai pagarsėjo ypač gražiais teatriniais vaidinimais.

Jiedu įsigijo p. Kl. Jūros knygą "Monsinjoras" ir gal ras laiko ją perskaityti. Tai tikrai vertas dėmesio istorinis veikalas, su didele meile parašytas, turįs daug dvasios lobių. Tarp kitko, išėjo kalba apie mūsų dabartinį jaunimėlį ir jo lituanistinį auklėjimą.

INTENSYVŪS LITUANISTINIAI

KURSAI

Šeštadieniāis, taip pat visokiais reikalais būnant apkrautiems, kai kuriems tėvams, nėra lengva toliau gyvenančius vaikučius į V. Zeliną nuvėžinti ir vėl atsivėžinti į namus.

Abu šaunūs inžinieriai ir jų jaunučiai pramato lengvesnę išėitį — kasmet organizuoti 10–14 dienų intensyvinius lituanistinius kursus. Tas pasitarnautų bent "ledų pralaužimui", o po to atsirastų gal ir kitos galimybės.

PILNO LAIKO TAUTINIS DARBUO-

TOJAS

Kažkaip visų jaučiamas reikalas — tai turėti bent vieną "Pilno laiko tautinį darbuotoją" — ir šeimoms su prieaugliu lankyti, ir Brazilijos B-nei narių ir "Pasaulio Lietuviai", o taip pat ir "Mūsų Lietuvai" skaitytojų surasti.

Pilno laiko, geros valios, dar stiprokos sveikatos pensininkas — idealistas turėtų vis tik atsirasti tarp 25.000 kolonijos lietuvių. O jei jis nebūtų dar pensininkas — tada derėtų surasti būdą skirti jam ir atitinkamą apmokėjimą. Tada — ir tik tada — dalykai galėtų pozityviai pajudėti, o ne vien būti pageidautina, bet niekuomet neįgyvendinama, kieno nors svajonė. Tai tokie kelionės ir pokalbių atgarsiai, nebūtinai nurašytini į nesvarstymą.

Užbaigiu, nuoširdžiai dėkodamas mano vėžintojams, kvietusiems mane, progai pasitaikus, vėl pasinaudoti jų svetingumu Peruibėje.

LIETUVIŠKOS PAMALDOS

PAJŪRIUOSE

Turiu taip pat labai nuoširdžiai dėkoti p. Klemensui Jūrai ir poniai "Suaraniečiams" už beveik poros dienų globą pakeleiviui. Jų sūnaus prof. Rimgaudo ir jo ponios prof. Emantės atskiras laisvas apartamentas labai pasitarnavo viešnagei.

Ir čia buvo aptarta galimybė turėti — bent kartą į metus — lietuviškas pamaldas. Suarane gi dar turi savo erdvas vasarvietes p.p. Henrikas ir Janina Valavičiai ir p.p. Vinkšnaičiai.

Ir pas juos būna įvairių lietuvių vasarotojų.

Pajūriai — pamariai tebūnie jie — ir kūnui atsigavimo ir dvasiai sustiprėjimo palaimintos vietovės.

M I Š I O S ESPERANTIŠKAI

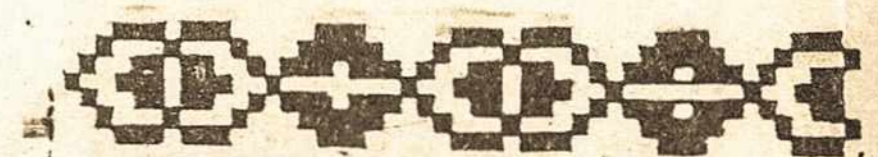
Kun. Petras M. Urbaitis dalyvavo "Tautiniame Brazilijos Esperanto — Kongrese", Juiz da Fora, MG, Universiteto patalpose ir Velykų rytą laikė Esperanto, tarptautine kalba, Šv. Mišias.

Brazilijos esperantininkai sparčiai ruošiasi 66-tajam "Pasauliniam Esperanto — Kongresui".

Kongresas vyks 1981 metų liepos mėn., federalinėje Brazilijos sostinėje.

Laukiama delegatų iš visų kontinentų, iš maždaug 80 skirtingų kraštų.

Lietuviai taip pat privalėtų dalyvauti. Tuo labiau, kad Esperanto kalbos autorius yra Lietuvos izraelitas, ir lietuviu viešai save laikė.

FÁBRICA DE GUARDA — CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

MŪSŲ ŽINIOS

LITUANISTINĖS MOKYKLOS

KURSAI

- jaunimui ir vaikams prasidės balandžio 12 dieną, šeštadienį;
- suaugusiems - balandžio 10 dieną, ketvirtadienį.

Prašome nedelsiant užsiregistruoti lietuviškose parapijose:

tel.: 63.59.57 (Vila Zelina)
273.03.38 (Moóca)

Kursai įvyks V. Zelinoje, Jaunimo Namuose ir V. Anastácio, dr. Jono Basanavičiaus mokyklos rūmuose.

DRAMOS KONKURSAI PRATESIAMAS

Vertinimo komisijai siūlant, JAV LB Kultūros Tarybos skelbtojo dramų konkurso terminas pratęsiamas iki 1981 m. kovo 1 d. Premijos dydis - tūkstantis penki šimtai dolerių /1500/. Jei būtų gautas ne vienas premijuotinas veikalas, Kultūros Taryba skirtų ir antrąją premiją tūkstančio /1000/ dolerių dydžio. Premijos nebus skaldomos.

Vertinimo komisija: Jurgis Blekai - pirmininkas, Antanas Vaičiulaitis, Alf Nyka Niliūnas, Kazys Almenas ir akt Juozas Palubinskas.

Parentant veikalą premijai bus atsižvelgiama į jo literatūrinę ir teatrinę vertę bei į tinkamumą išveivijos teatrams.

Konkursui atsiųstieji kūriniai negali būti niekur nei ištaisai, nei dalimis spausdinti. Rankraščiai rašomi mašinėle

ir pasirašomi slapyvardžiu. Tas pats slapyvardis užrašomas ant voko, į kurį įdedama tikroji autoriaus pavardė, adresas ir telefono numeris. Nelaimėjusių autorių, vokai nebus atidaromi.

Rankraščiai siunčiami šiuo adresu:

Antanas Vaičiulaitis
9307 Chanute Dr.
Bethesda, Md. 20014
301 / 530 - 6276
USA

JAV LB Kultūros Taryba
Cleveland, 1980 m. kovo 10 d.

GIMĖ

Job Sapuppo Neto, Job Sapuppo Filho ir Nazaré Sapuppo sūnus kovo 27 dieną.

Tą pačią dieną senelis Job Sapuppo švęcia savo gimtadienį. Širdingai sveikiname mūsų klientą (AISA - Alugadora Imobiliaria Santo André S/C Ltda.) ir jo šeimą.

MŪSŲ LIGONIAI

STEPAS LIQBĖ, savanoris kūrėjas, dabar buvo perkeltas į Jaçana, Casa de Geriatria Dom Pedro, 5. Pavilhaõ de homens, salão fundos. Važiuojant onibusu, reikia išlipti prie "Asilo".

Lankyti ligonį galima nuo pirmadienio iki penktadienio nuo antros iki trečios valandos po pietų; ir sekmdieniais tomis pačiomis valandomis. "Ligonis buvau ir mane aplankėte", paskutinio teismo dienoje išgirsime, ir džiaugsimės, tai padarę.

SVEIKSTA

Ponia SOFIJA VENCEVIČIENĖ, iš V. Zelinos, ML skaitytoja ir spaudos rėmėja buvo operuota ant širdies ir dabar sveiksta Instituto Cardiologista Ibirapueroj. Per Velykas kun. St. Šileika ją aplankė ir patyrė, kad toji operacija truko 12 valandų. Nebejaunam amžiuje tai stebėtinai atsparumas duodas vilties pilnai atsigauti, ko visi nuo širdžiai linkime.

AR ŽINAI KAD

- 1980 metais sukanka
- 80 metų nuo pirmųjų lietuviškų Mišių Brazilijoje (1900 m.)
- 50 metų nuo lietuviškų pamokų pradžios Bom Retiro ir Vila Anastácio lietuvių mokyklose. (1930 III 1)
- 50 metų nuo Lietuvių Sąjungos Brazilijoje įsisteigimo (1930)
- 50 metų nuo Moterų Draugijos V. Beloje įsisteigimo (1930)
- 45 metai nuo V. Zelinos bažnyčios kertinio akmens pašventinimo (1935 III 24)
- 40 metų nuo Lietuvos konsulato įsisteigimo Rio de Janeiro (1940)
- 30 metų nuo ateitininkų įsikūrimo San Paule (1950)
- 30 metų nuo prel. Z. Ignatavičiaus religinės tarnybos Rio de Janeiro (1950)
- 25 metai nuo V. Beloje pradėtų "kultūrinių popiečių" (1955)
- 25 metai nuo V. Zelinos liuanistinės mokyklos atidarymo (1955)
- 25 metai nuo kun. Jono Kivyliaus mirties (1955 V 28)
- 20 metų nuo T. Jono Bružiko, SJ, veiklos pradžios S. Paule (1960)
- 15 metų nuo liuanistinės mokyklos prie jėzuitų misijos (1965)
- 10 metų nuo I. São Paulo lietuvių kunigo, Jeronimo Valaičio, mirties (1970 8 23)
- 5 metai nuo prel. Z. Ignatavičiaus mirties (1975 V 20)
- 5 metai nuo prel. Al. Armino mirties (1975 VI 6)

(Duomenys paimti iš PENKIASDEŠIMTMEČIO)

Paminėtinos ir kun. Benedikto Suginto mirties metinės (1972 IV 20)

Gražu, kai lietuviškos institucijos, minėtos savo sukaktis, jas konkrečiai atžymi paremdamos lietuvišką spaudą - išleisdamos vieną ML numerį.

Kilnu ir prasminga panašiu būdu prisiminti ir jau mirusius kolonijos veikėjus. Kai kur tokiu būdu atžymimos ir kitos visuomeninio ir net šeimyninio gyvenimo sukaktys bei šventės.

FESTEJE COM VODKA

SPUTNIK

TRI-RETIKADA 1000 ml 40°GL

RUSSKAYA OSOBYAYA VODKA

Elaborada por: Industria de Bebidas SPUTNIK de Viktor Prokocovitch

Rua Clemente Ferreira, 142 São Paulo - SP
Reg. M.A. nº 351.000.321 - Reg. P.A.V.S. nº 462-R
C.G.C.M.F. nº 43.870.591/001 - Indústria Brasileira

100% CEREAL

PEDIDOS PELO FONE: 266-4680

UŽUOJAUTA

Reiškiame gilią užuojautą ALGIUI ŠUKIUI ir jo šeimai Lietuvoj mirus jo broliui BRONIUI.

Satkūny šeima.

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divórcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

SPAUDOS VAJUS

ML administracija didžiai dėkoja p. VACLOVUI KONTAUTUI, kuris paaukojo 2000 kr. dėl spausdinamosios mašinos ir davė 1000 kr. už prenumeratą. Jo pavyzdys tepaskatina ir kitus ML skaitytojus bei tautiečius neužmiršti SPAUDOS VAJAUS.

NAUJAS VYSKUPAS

São Paulo saleziečių provincio las, kun. Fernando Legal, buvo Popiežiaus išrinktas vyskupu ir skirtas Itapeva vyskupijai.

Balandžio 2 dieną išėjus oficialiai žiniai, naują vyskupą pasveikinti ir su juo pietauti Liceu Coração de Jesus institute buvo pakviesti ir šv. Kazimiero parapijos kunigai, saleziečiai.

Atrodo, kad naujasis vyskupas bus konsekruotas paties Popiežiaus jo lankymosi metu Brazilijoje.

5-TAJAI IMIGRANTŲ PARODAI BESIARTINANT

Kaip kitais, taip ir šiais metais, laike parodos, kuri prasidės birželio 6 d. ir tęsis iki 22 d., įvyks pasirodymas (desfile), kuriame dalyvaus po 3 mergaitės iš kiekvienos kolonijos. Dalyvaujančios pasirodys savo tautos tautiniuose rūbuose.

Norima, kad dalyvautų ir trys lietuvaitės, sukakusios pilnus 16 metų iki birželio mėn. 1980 m.

Norinčios dalyvauti privalo turėti originalius lietuviškus tautinius drabužius, gerą išvaizdą ir ambiciją laimėti konkursą, kuriame dalyvaus apie 100 mergaičių iš 40 su virš įvairių tautų.

Mergaitė, laimėjusi konkurse pirmąją vietą, gauna nemokamą kelionę į užsienį, o kitos gauna medalius ir juostas.

Užsirašyti galima asmeniniai pas p. Joną Tatarūną, Br.L. Bendruomenės pirmininką ar panelę Angelą Juotekaitę, Br.L. Bendruomenės Sekretorę iki balandžio mėn. 14 dienos.

Kapit. J. Čiuvinškas

VIEŠNIA IŠ ARGENTINOS

ANELĖ BURBIENĖ

Iš Buenos Aires /Villa Ballestre/ praleido mėnesį atostogų pas gimines Sanpaulyje. Giminių ji čia turi daug: pusbrolius Balį, Joną ir Leoną Adamičius ir pusseserę Oną Rutkauskienę bei Veroniką Skurkevičienę. Viešnagės metu Anelė Burbienė apsipirkinėjo /čia dabar viskas pigiau kaip Argentinoj/, lankė gimines ir pažįstamus. Dalyvavo šv. Juozapo šventės pietuose ir Velykų ryto procesijoje bei Mišiose. Viskas buvo gražu ir įdomu, ypač įspūdingos Velykų iškilmės.

Prieš išvykstant Argentinon viešnia lankėsi šv. Kazimiero parapijoje ir turėjo progos apžiūrėti ML spaustuvės įrengimus.

Anelė ir Kazimieras Burbai yra dideli Argentinos lietuvių veikėjai. Dukte Nelida yra lietuvių kalbos mokytoja ir buvo Arg. Liet. Jaunimo Sąjungos pirmininkė.

Anelė Burbienė buvo apsisistojusi vaišingoje, Veronikos ir Juozo Skurkevičių šeimoje.

MIŠIOS

Balandžio 19 dieną, 19:30 val. šv. Ka bus atlaikytos 30-tos dienos Mišios

už a.a. PETRONĖLĘ KATILIENĘ.

Moókos Maldos Apaštalavimas kviečia gimines ir pažįstamus šiose Mišiose dalyvauti; ir iš anksto dėkoja.

DĖMESIO LIETUVIAI SPORTININKAI

V Imigrantų Olimpiada prasidės birželio 5 dieną, o Kultūrinė paroda 6d. 20 val.

Lietuviai įsirašė dalyvauti 8 sporto srityse, būtent:

basquetbol
ciclismo
futebol
futebol de salão
Judô
natação

tenis de mesa
xadres

Visi lietuviai sportininkai, kurie norėtų dalyvauti olimpiadoje, gali užsirašyti pas Brazilijos Lietuvių Bendruomenės sporto vedėją, p. Vytautą Tumą. Skambinkite jam vakarais tel. 274-2496.

MŪSŲ MIRUSIEJI

S. Paulyje viešėjusi Anelė Burbienė gavo laišką iš Argentinos su žinia, kad Buenos Aires mieste, kovo 22 d. staigia mirė JUOZAS STALIORAITIS sulaukęs 70 metų. Velionis buvo didelis Argentinos lietuvių veikėjas ir įvairių organizacijų ilgametis pirmininkas. Paliko žmoną Valeriją ir sūnus Raul bei Albertą su šeimomis.

A.a. Juozas Stalioraitis kaip tik dar balandžio mėnesį rengėsi atvykti į Braziliją – Sao Paulo aplankyti savo draugų ir pažįstamų, o tuo tarpu iškeliavo į amžinybę.

PADĖKA

Širdingai dėkojame poniam Vladzei Baltušninkaitėi - Camargo ir šeimai už Cr.500 paramą Labdaros Rateliui ir už didelį kiekį vaistų.

LABDAROS RATELIS

VILA ANASTÁCIO BŪRELIS

per Atvelykį, balandžio 13 d. 13 val. ruošia Dr. Basanaviciaus salėje skanų "CHURRASCO" ir kviečia visus tautiečius jame dalyvauti.

I EŠKOMAS

STASYS DACKEVIČIUS, ligi 1929 metų gyvenęs Vila Leopoldina, São Paulo; ieško jo brolio Aleksas Dackevičius, gyvenantis Vila Leopoldina, Rua Tripoli, 163 (telf.274.6567; 260.1913).